

602 86925

အခန်း(၁)

"ကိုခန့်လူ..ရှင် ကျွန်မအဖေကို ဘာတွေမြှောက်ပင့်ပေးခဲ့လဲ"

ခင်ရဲတိုက်၏ မျက်လုံးအစုံတို့ သည် ဒေါသကြောင့် မီးခိုးတွေ အူထွက်မတတ်။

ရုံးမှ ပြန်လာလာချင်း အမြဲဆီးကြိုနေကျလေသံကြောင့် ခန့်လူကလည်း အိမ်ကို ပြန်မလာချင်လောက်အောင်ကို အိမ်အပြင်မှာ ပဲ နေချင်တာပါ။

အိမ်အပြင်ဆိုလျှင် ခင်ရဲတိုက်၏ စက်ကွင်းက လွတ်ပြီးသား။ ခင်ရဲတိုက်နှင့် တစ်နာရီ တစ်စက္ကန့် ဝေးနေရလျှင်၊ ဝေးနေရမယ်ဆိုလျှင် ခန့်လူ ကျောတစ်ခင်းစာအတွက် ပေတစ်ရာမှာ အိပ်ဆိုလည်း အိပ်ရဲပါတယ်။ ဆိုက္ကားဂိတ်နားက အကြော်တဲမှာ ပုဆိုးခြုံပြီး ကွေးဆိုလည်း ကွေးဝံ့ပါတယ်။ နေခြစ်ခြစ်တောက် ပူလောင်နေတဲ့ ရထားသံလမ်းပေါ်မှာ (အသုံးမပြုတော့သည့် ရထားသံလမ်းအဟောင်းကို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။) ကျောအပူခံပြီး လှဲအိပ်ဆိုလျှင်လည်း .. ရဲရဲတောက် အိပ်ပြပါမည်။ ဒါတင်မကသေး ကျားရုံထဲမှာ ကျားနှင့် အတူ အဖော်သွားအိပ်ဆိုလျှင်တောင် အိပ်လိုက်ချင်သူပါ။

သို့ဆိုလျှင်တောင် လူထူးဆန်းရယ်ဆိုပြီး မောင်သီတို့ အရိုးတို့ မမိုးတို့ ကတောင် မိန်းမချောချောလေးနှင့် အတူတူ အိပ်ရမည့် ဒန်းလော့မွေ့ယာနှင့် အဲကွန်းကို ကျောခိုင်းပြီး ဒီလိုကြမ်းတမ်းခက် ထန်

သည့် နေရာတွေကိုမှ ရွေးချယ်ရသလားဆိုပြီး အံ့ဩဘနန်းဖြစ် ပြီး Yes ဟု ပြောကာ ရွေးချယ်အုန်းမလားမသိ။

တကယ်တော့ ခန့်လူဟာ ရှေ့တစ်မျိုး ကွယ်ရာတစ်မျိုး လုပ်တတ်သည့် လူမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် အချိန်တွေပြောင်းရာသီတွေနှောင်းပြီး လက်တွေတောင် အတိုအရှည် မတူမှ တော့ ခံစားမှုစေတသိက်တွေကရော အမြဲတသမတ်ထဲ ပြောင်းလဲနေမှာ အဆန်းမှ မဟုတ်တာ။

ရှေ့ကဦးဆောင်နေသည့် ယောက်ျားကို အမှီလိုက် ဘေးချင်းယှဉ်ပြီး ကုပ်ခွစီးချင်နေသည့် မိန်းမမျိုးကို ဘယ်ယောက်ျားက ကြာကြာနှစ်မြို့နိုင်တော့မလဲ။

ယခင်က ချစ်လိုက်တာဟု တကြော်ကြော် ပြောခဲ့သမျှ စကားလုံးတွေဟာ ပိုးဟတ်ချီးဆော်နံ့ပြီး ခြွေစားကုန်လို့ ဂလိုင်ပေါက်ကို ဖြစ်ကရောပါ။

အမှန်ဆို အမှုန့်ဖြစ်ပြီး လေနွင်ရာကို လွင့်မျောပစ်ရမှာ ..

"ဟေ့လူ ရှင့်ကို မေးနေတယ်လေ၊ ခုမှ မျက်လုံးလေး ပေကလပ် ပေကလပ်နဲ့၊ ကြောင်သေပါးရိုက်ရုပ်လုပ်ပြပြီး ဆိုက်ကိုကွက် မနင်းပြနဲ့ "

ပခုံးကို ဆတ်ခနဲပုတ်ပြီး ခပ်ကြောကြောပြောလာသော ခင်ရဲတိုက်ကို အိပ်ရာနီးထစလူတစ်ယောက်၏ အကြည့်မျိုးဖြင့် ခပ်ငေါင်ငေါင်ကြည့်ကာ...

"ဘာ..ဘာမေးတာတုံး"

"ရှင် ကျွန်မအဖေကို ဘာတွေမြှောက်ပေးလိုက်တုံးလို့ "

"ငါက ဘာတွေများ မြှောက်ပေးလိုက်မိလို့ လဲ"

"ဪ..ခုမှ မသိချင်ဟန်ဆောင်နေသေးတယ်၊ ကျွန်မ အဖေ အသက်ကိုးဆယ့်ငါးနှစ် အရွယ်ကြီးကို အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်အတွားကြီးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ လှော်နေတာလေ၊ နှစ်ယောက်စလုံး အသက်တိုပြီး လောကကြီးထဲက မြန်မြန်ဆန်ဆန် အမောဆိုပြီး ထွက်သွားရအောင်လို့ လား၊ ဟမ်..ရှင်ကြီးက ကျွန်မအဖေကို ဒီနည်းနဲ့ သေကြောင်းကြံလိုက်တာပေါ့လေ"

ခင်ရဲတိုက် ဘာတွေဒေါဖောင်းနေသည် ဆိုတာ ခုမှ ပင် သဘောပေါက်တော့သည်။ ။

"ဪ..ဒါ..ဒါလား၊ အဲ..အဲဒါကို ကိုယ်ရှင်းပြပါမယ် အချစ်ရယ်၊ ခုတော့..ကိုယ် အိမ်ထဲဝင်ပါရစေဦးနော်"

အိမ်ပေါက်ဝ ခါးထောက်ရပ်ပြီး ရန်ထောင်နေသော ခင်ရဲတိုက် ဘေးမှ ဖြတ်ပြီး ဝင်လာလိုက်သည်။ ။ ခင်ရဲတိုက် ဘောက်ဆတ်ဆတ်ခြေလှမ်းတွေဖြင့် ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်လာသည်။ ။

ခန့်လူ အကြံအစိုက်နေတာတော့ အမှန်ပါ၊ တကယ်တော့ ယောက္ခမကြီး ဒီရောဂါဝင်သွားတာ ခန့်လူ၏ ပယောဂ ကင်းမှ မကင်းတာပဲလေ။

သူတို့ ၏ ငယ်ကျွမ်းဆွေဘဝကို ပြန်လည်အသက်ဝင်လာအောင် အသက်သွင်းပေးလိုက်တာ ကိုယ်ပါပဲ။

သို့သော် မတတ်နိုင်၊ အင်မတန်ဒေါသကြီးပြီး ဇီဇာကြောင် သော ယောက္ခမကြီး အိမ်မှာ မရှိမှ အေးမှာ မို့ သင့်တော်တာ မတော်တာ ဘေးချိတ်၊ ခုလတ်တလော ကိုယ်နားအေးပါးအေး နေရဖို့ အရေးထက် ဘာကိုမှ မငဲ့နိုင်တော့။

"ကဲ ပြောလေ..၊ ဘာကို အချိန်ဆွဲနေတာလဲ"

ခင်ရဲတိုက် စိတ်မရှည်ချင်တော့။

"အချိန်ဆွဲနေတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ တကယ်ဆို အဲဒီကိစ္စ ကိုယ်ဘာမှ မသိဘူး၊ ဒယ်ဒီကသာ ကိုယ့်ကိုလာတိုင်ပင်တာ၊ သူ ငယ်ငယ်တုန်းက မပေါင်းသင်းလိုက်ရဘဲ ကွေကွင်းခဲ့ရတဲ့ ချစ်သူ ရှိခဲ့တယ်တဲ့ "

"အင်း..ပြောပါဦး"

"အဲဒါနဲ့ ..ဒယ်ဒီက ချစ်နေသေးလို့ လားလို့ မေးတော့"

"ငါသေတာတောင် ငါ့ရင်ဘတ်ထဲကို ထည့်သိမ်းသွားမှာ တဲ့ "

ခင်ရဲတိုက် နှုတ်ခမ်းအစုံကို တွန့်ကွေးပြီး မှဲလိုက်သည် ။

"ပြီးတော့..ပြောသေးတယ်၊ ခုချိန်မှာ ငါလည်း လူလွတ်၊ သူလည်း အိမ်ထောင်မရှိသေးတဲ့ အပျိုကြီးဘဝနဲ့ ငါ့ကိုပဲ တမ်းတနေရရှာတာတဲ့ ၊ ဒါကြောင့် ငါ မသေခင်လေးမှာ သူနဲ့ တစ်နှစ်ပဲ ပေါင်းရပေါင်းရ၊ တစ်လပဲပေါင်းရပေါင်းရ၊ တစ်ပတ်ပဲပေါင်းရပေါင်းရ.. ငါကျေနပ်တယ်၊ သေမယ်ဆိုရင်တောင် သေပျော်တယ်တဲ့ ၊ အဲဒါ.. မင်းအဖေပြောတဲ့ စကား"

"အဲဒါနဲ့ ပဲ ရှင်က မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်လိုက်တယ်ဆိုပါတော့၊ ဟုတ်လား..."

"အဲလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူး၊ ကိုယ်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နဲ့ ပဲ နားထောင်ပေးခဲ့တာ ဘာအကြံမှ မပေးခဲ့ဘူး၊ အဲ..ကန့်ကွက်လို့ လည်း မရဘူးလေကွာ၊ မင်းအဖေက သူလုပ်တာပဲမှန်တယ် သူပြောတာပဲ လက်ခံရမယ့် တစ်ယူသန်စိတ်ကြီးမို့..ကိုယ်ဘာမှ ကို အကြံမပေးသလို ကန့်လည်း မကန့်ကွက်ခဲ့ဘူး"

"အဲဒါက ရှင့်အပြောလေ၊ အခု ဒယ်ဒီက စမ်းချောင်းထဲက ဘိုးဘွားပိုင်အိမ်ကြီးကိုရောင်းပြီး သားသမီးတွေကို အမွေပေးမယ်၊ ကျန်တဲ့ ငွေနဲ့

အိမ်ထောင်ပြုမယ်တဲ့ "

"အေးလေ..အဲဒါ ကိုယ်နဲ့ ဘာဆိုင်လဲကွာ"

"ဆိုင်တာပေါ့၊ ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိစ္စမှန်သမျှ ငါ့သားမက်ကို မေးကြတဲ့
၊ ငါ ရှင်းပြရတာ မောလို့ တဲ့ လေ"

"ဗုဒ္ဓေါ ..ရှင်းပြရတာတော့မောပြီး မိန်းမယူရတာကျတော့ မမော
ဘူးပေါ့..ဟုတ်လား"

ခေါင်းငှားလိုက်သော လူလည်ယောက္ခမကြီး သေခါနီး ရိက္ခာယူ
တာတောင် ကိုယ့်အပေါ် လွဲချရသလား။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စ ရှင့်ပယောဂတော့ မကင်းဘူး မဟုတ်လား"

"ဘာဆိုင်လဲကွာ"

"ရှင်က ကျွန်မအဖေကို ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီအိမ်မှာ မရှိစေချင်ဘူး မဟုတ်
လား"

"မရှိစေချင်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဘုရားသွား ကျောင်းတက် လုပ်စေချင်
တာ၊ ဒါမှ သေရင် သူ့အတွက် ရိက္ခာပါသွားမှာ လေ၊ ခုတော့ မင်းအဖေ
ရိက္ခာယူပုံက လွဲနေတယ်၊ တမလွန်အတွက် အကုသိုလ်ထုပ်ကြီး ခေါင်း
ပေါ်ရွက်သွားမယ့် ရိက္ခာမျိုးကိုပဲ ယူနေတာ၊ ဒါကို ကိုယ်က သားမက်တ
စ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုတားရမှာ လဲ"

"ခု ရှင်က မကန့်ကွက်ဘဲ ခေါင်းညိတ်နေတော့ ဒယ်ဒီက သူ့လုပ်ရပ်
မှန်တယ်ထင်ပြီး သူထင်ရာ သူဆိုင်းနေပြီလေ"

"ဒါဆိုရင် မင်းက ကန့်ကွက်လိုက်ပေါ့၊ မကန့်ကွက်ချင်ရင်လည်း မေ
မေအသစ်ကို ချစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားလိုက်၊ ကဲ..ကိုယ် ပင်ပန်းနေပြီကွာ.

.ရေချိုးမယ်၊ ပြီးရင် ထမင်းစားမယ် ချစ်ရယ်"

စကားစကို မနည်းဖြတ်ခဲ့ရပြီး ခင်ရဲတိုက်နားမှ ခတ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ။

ရေချိုးခန်းထဲရောက်မှ အားရပါးရ ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

"ယောက္ခမကြီးကို ဆေးကျွေးလိုက်တာ ကောင်းမှန်းသိ သာအိတ်စိုစိုနဲ့ ...ဒေါ်ကြိုးကြာနီကိုမှ မသေခင်လေး ပေါင်းသွားချင်ပါသတဲ့ ၊ အဟတ်..ဟား..ဟား..ဟား..ဟား"

★

အခန်း(၂)

"ငခန့်..ငခန့်"

"ဗျာ.."

"ထစမ်းပါဦးကွ၊ မင်းကလည်း သောက်ပျင်းကကြီးတာ"

ရုံးပိတ်ရက်ကလေး နေမြင့်အောင် အိပ်မယ်ကြံကာရှိသေး၊ မီးရထား ဥဩဆွဲသလို အသံပြကြီးနှင့် နိုးနေသော ယောက္ခထီးအသံကြောင့် မျက်လုံးတို့ မဖွင့်ချင်ဖွင့်ချင်ဖြင့် မနည်းဖြဖွင့်လိုက်သည်။ ။

"ဘာခိုင်းမလို့ လဲ ဒယ်ဒီရာ၊ ဒီနေ့ ရုံးပိတ်ရက်လေးမို့ အိပ်မိတာပါ"

"အေး..ခုထတော့၊ ငါ့ကို 'ကြိုးကြာ'ဆီ မက်စေ့ပို့ပေးစမ်းပါကွာ"

"အာ..ဒယ်ဒီကလည်း စာမတတ် ပေမတတ်တာ ကျနေတာပဲ"

ယောက္ခထီးနှင့် မတည့်အတူနေမို့ ပြောစရာရှိလျှင်တော့ ခန့်လူက ထိုသို့ ဘွင်းဘွင်းရှင်းရှင်း ပြောတတ်သည်။ ။

"ဟ..စာတော့တတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဖုန်းကစာလုံးတွေ ငါ သိပ်မသဲကွဲဘူး၊ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံတွေ မှားကုန်ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မတုံး၊ ကိုယ်ချစ်သူရှေ့မှာ အရှက်တွေကွဲမှာ ပေါ့၊ ခွီ..ခွီ..ခွီ"

အံမယ်..အဘိုးကြီး အပေါ်သွားတွေ တစ်ချောင်းမှ မရှိလို့ အတုတွေ တပ်ပြီး ငယ်မူငယ်သွေးကြွနေတယ်၊ ချစ်သူတဲ့ ...။

ခုမှ တော့မထူးတော့ ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ ရောက်အောင်ပဲ လိုက်ပို့ပေးလိုက်ပါတော့မယ်။ ထို့ကြောင့် ကျိန်းစပ်နေသော မျက်လုံးတွေကို ပွတ်ကာ သမ်းဝေလိုက်ပြီး...

"ဝါး..ကဲ..ပေး..ပေး၊ ဘာရိုက်ထည့်ပေးရမလဲ"

ယောက္ခမထီးကြီး ဦးစိန်တိုက်လက်ထဲမှ ဖုန်းကို လှမ်းယူပြီး မက်စေ့စ်ဘောက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ။

"နှင်းရေ ဆာနေပြီလားလို့ ရိုက်ထည့်လိုက်..ဟီး..ဟီး"

"ဗျာ.."

စကားလုံးကြီးက ရိုက်ထည့်ရမယ့်လူတောင် တွန့်သွားသည်။ ။

"ဆာနေပြီလားလို့ ရိုက်ထည့်လေ၊ ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ"

"ဘာ..ဘာဆာတာလဲဒယ်ဒီ၊ ဒီအသက်အရွယ်ကြီးတွေကျမှ သုံးတဲ့ စကားတွေက ကြမ်းလိုက်တာ"

"ဟာ..စကားကများ နေသေးတယ်၊ ရိုက်စရာရှိ ရိုက်ထည့်လိုက်"

ခန့်လူခေါင်းကို ဖတ်ခနဲရိုက်ပြီး ဇွတ်ခိုင်းနေသောကြောင့် သူခိုင်းတဲ့ အတိုင်း စာရိုက်ပြီး ပို့လိုက်သည်။ ။

"အယ်.."

သိပ်မကြာလိုက် မက်ဆေ့ပြန်ပို့သည်။ ။

"ဆာနေပြီပေါ့လို့ မလာသေးဘူးလား"

"ဆာနေပြီတဲ့ ..မလာသေးဘူးလားတဲ့ "

"အေး..ဟုတ်လား..ဟီး..ဟီး၊ ဒါကြောင့် ငါ့စိတ်က သိနေတာပေါ့၊ ငါ

သွားကျွေးလိုက်ဦးမယ်၊ မင်းအားရင် ငါ့ကို ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့စမ်း ကွာ"

"ဗျာ.."

"ဪ..နားက ဝေးပါ၊ ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့လို့ ၊ သွားကျွေးမလို့ " အဘိုးကြီး တစ်စခန်းထပ်ထပြန်သည် ။

"ဒယ်ဒီ အချိန်အခါမဟုတ်ဗျာ၊ မနက်စောစောစီးစီးကြီးကို ဘာလို့ တောင်..အဲ..အမြင်မတော်အောင် လုပ်မှာ လဲ၊ ဒယ်ဒီ သမီးတွေ့ရင် ကျွန် တော့်ကို ပြဿနာရှာဦးမယ်"

"ဟကောင်၊ ငါ့က ကြိုးကြာနီယဆီကိုသွားမှာ ဘာကြောင့် အမြင်မ တော်ရမှာ လဲ"

"ဟိုကဆာနေလို့ ဒယ်ဒီကျွေးမှာ လေ"

"အေးလေ..အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ"

"ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်တည်းခိုခန်းခေါ်ပြီး ကျွေးမှာ လဲ"

မထူးတော့ပြီမို့ ဒဲ့သာပြောချလိုက်တော့သည် ။

"အောင်မာ မင်းကတော့ တလွဲပြောပြီ၊ မနက်ခင်းစာ ကျွေးဖို့ သွားမှာ ကို ငါက ဘယ်တည်းခိုခန်း သွားစရာလိုလဲ"

"ဒါနဲ့ သူပြောတော့ ဆာနေပြီ မလာသေးဘူးလားတဲ့ "

"ဟုတ်တယ်လေ၊ ငါက ဒီမနက် သူကြိုက်တဲ့ မြိတ်ကတ်ကြေးကိုက် ဝယ်ပြီး သွားပို့မလို့ သူက ငါ့ကို ဘာမှ မစားသေးဘဲ စောင့်နေတာ"

"အဲ..အဲလိုလား၊ ဒါဆိုလည်း ရှင်းရှင်းပြောကြပါလား၊ အရင်းမရှိ အ ဖျားမရှိ၊ ဆာတာတွေရော ကျွေးတာတွေရော"

"အောင်မာ မင်းက ချော်တွေးနေတာ၊ ငါတို့ က ရိုးရိုးပြောတာ"

နောက်ဆုံးတော့ ရှေ့ကိုချော်တွေးမိတဲ့ ကိုယ်ကပဲအပြစ်

"ဟီး..ဟီး..ဟီး..ဆော..ဆောရီး ဒယ်ဒီ"

★

အခန်း(၃)

"ဟယ်.. လာပြီ..လာကြပြီ၊ မြေးရေ.."

မိထွေးယောက္ခမလောင်းအိမ်ရှေ့ ကားရပ်လိုက်သည် နှင့် ခါးအနည်းငယ်ကိုင်းနေသော အဘွားကြီးတစ်ဦး ကော့လန်၊ အဲ.. ကိုင်းကိုင်း.. ကိုင်းကိုင်းနှင့် ထွက်လာသည် ။

ကားပေါ်မှ ယောက္ခမကြီးကလည်း ကားမရပ်ခင်ကတည်းက တံခါးက ကြိုဖွင့်ပြီးသားမို့ ကားရပ်လိုက်သည် နှင့် ရှေ့ကို ဟတ်ထိုးလဲမတတ် ကားပေါ်က ဆင်းပြေးသွားသည် ။

သေခါနီးကြီးတွေ ရိက္ခာယူပုံများ ဘယ်လိုမှ ရင်ထဲမှာ ခံစား၍ မရသည် မို့ ခန့်လူ ကားစက်သတ်ပြီး သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ ချလိုက်သည် ။

"ကိုတိုက်ရယ်၊ ကြိုးကြာကလေ ဒီနေ့ ကိုတိုက်နဲ့ မနက်ခင်းစာ အတူစားမှာ မို့ မြေးကျွေးတာကိုတောင် ဘာမှ မစားထားဘူး"

စကားလုံးတွေကသာ နွဲ့နေတာ အဘွားကြီး အသံကလည်း တုန်နေသည် ။

"ကိုယ်လည်း မနက်မိုးမလင်းခင်ကတည်းက အပြေးလာချင်တာကွ၊ ဟောဒီက သားမက်မနီးသေးလို့ စောင့်နေရတာ၊ မနီးတဲ့ အဆုံး နှိုးပြီးတော့ လိုက်ပို့ခိုင်းရတာ၊ ဟေ့ကောင်..ခန့်လူ"

"ခင်ဗျာ"

"ဘာကြောင်ကြည့်နေတာလဲ၊ ကားထဲကဝယ်လာတဲ့ စားစရာတွေ ထုတ်လေ"

"ဪ..ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒယ်ဒီ"

နတ်ကရာ ကျီးမောနေသောခန့်လူ ဦးစိန်တိုက် ပြောတော့မှ စားစရာတွေ ထုတ်ယူလိုက်သည်။

အမှန်တော့ ဒီမြင်ကွင်းက ရှားပါးမြင်ကွင်းလေး မဟုတ်လား၊ သေခါနီးမှ နွဲ့နေကြသော မြင်ကွင်းကို ပြောပါတယ်။ ဒီအရွယ်ကြီးတွေကျမှ လင်ယူမယားယူလုပ်ပြီး ဘဝသစ်စကြဦးမယ်တဲ့ ၊ ရှက်စရာတော့ ကောင်းသား။

ကိုယ့်မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေကြားမှာ ခန့်လူ ဘယ်လိုမျက်နှာပြရပါ့မလဲ။

"ဟင်..ကိုခန့်"

"အဲ.. ဟင်္သာဖြူ"

ထင်မှတ်မထားသောနေရာမှာ ငယ်ငယ်ကစွဲလန်းခဲ့ရသော မိန်းကလေးကို ပြန်တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ဘယ်လိုမှ ထင်မထားခဲ့။

"ဒီမှာ နေတာလား"

"အင်းလေ..အဘွားနဲ့ အတူနေတာ"

"အဘွားကြိုးကြာနီက မင်းရဲ့ အဘွားလား"

"ဟုတ်တယ် အဘွားလေးပေါ့"

"ဒါနဲ့ ကိုခန့်ကရော အဘိုးဦးစိန်တိုက်နဲ့ ဘာတော်လဲ"

ထိုမေးခွန်းကိုဖြေဖို့ စကားလုံးတွေက လည်ချောင်းမှာ တစ်သွားသ

ည် ။ ဖြေရမှာ မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေသည် ။

"အဘိုးလား"

ဟင်္သာဖြူ ထပ်မေးသည် ။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက ခန့်လူနှင့် ပြန်တွေ့လို ကံရ၍ ထင်သည် ၊ ရွန်းရွန်းဝေကာ တောက်ပလင်းလက်၍ နေသည် ။

"မဟုတ်ဘူး ..သားမက်ပါ"

ထင်သည့် အတိုင်းပင် ဟင်္သာဖြူမျက်ဝန်းတွေ ချက်ချင်းမှ နံဖျော့သွားသည် ။

"ဪ...ကိုခန့်တောင် အိမ်ထောင်ကျသွားပြီပဲ"

"မိဘပေးစားလို့ ပါ ဟင်္သာရယ်၊ ကိုယ့်အရည်အချင်းနဲ့ ဆိုရင် ခုချိန် ထိ လူပျိုကြီးဘဝက ကျွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး "

"မြေး..ဟင်္သာရေ လာလေကွယ်၊ စားဖို့ သောက်ဖို့ ပြင်လေ"

အဘွားကြီးကြာနီအသံကြောင့် ဟင်္သာဖြူ အာရုံပြောင်းသွားပြီး ဘာမှ မဖြစ်သလိုဟန်ဖြင့်

"ဟော..အဘွားခေါ်နေပြီ၊ လာလေ ကိုခန့်"

ခန့်လူလည်း ..ဟင်္သာ၏ အရင်လိုလှနေဆဲ ခန္ဓာကိုယ် ကောက်ကြောင်းလေးကို အနောက်မှ အပီအပြင်ငေးပြီး လိုက်ဝင်လာလိုက်သည် ။

"မင်း ပြန်ချင်ပြန်တော့လေ ခန့်လူ၊ ငါ ပြန်မယ်ဆိုတော့မှ ဖုန်းဆက်ပြီး ခေါ်လိုက်မယ်"

စားပြီးနားမလည်လုပ်သည့် အဘိုးကြီး သူ့မယားရှေ့ရောက်တော့ လေသံကတစ်မျိုး...

"ဟာ..ဒယ်ဒီကလည်း ကျွန်တော်ဗိုက်ဆာနေပြီဗျ၊ စားပြီးမှ ပဲ ပြန်မ

ယ်"

"ဟုတ်သားပဲ ကိုတိုက်ရယ်၊ စားသောက်ပြီးမှ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါ၊ လာ..သားထိုင်၊ အမေကလေ သားကိုတွေ့ချင်နေတာ"

"ဗျာ..ဘာ..ဘာဖြစ်လို့ လဲ အမေ"

"ဪ..ဒုံးဝေးချက်က တွေ့ချင်တယ်ဆိုတာ ကိုတိုက်မှာ သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သားမက်ကလေးရှိတယ်လို့ အမေ့ကို ကြွားနေကတည်းက.."

"ဘယ်သူက ကြွားလို့ လဲ..အ..အမေ"

မထူးတော့ပါဘူး၊ သူ့ကိုယ်သူအမေဟု နာမ်စားသုံးနေမှ တော့ အမေဟု ပဲ ခေါ်လိုက်တော့သည်။ ။

"ဘယ်သူရှိရမှာ လဲ ဒီလူကြီးပေါ့၊ သူ့သားမက်က သိပ်ပြီး ခိုင်းလို့ ကောင်းတာတဲ့ လေ"

"ဪ..ဒါဆိုရင် ခိုင်းကောင်းတဲ့ သားမက်မို့ ချစ်စရာကောင်းတယ်လို့ ပြောတာဖြစ်မယ်၊ တော်တော်ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ ဒယ်ဒီ"

ဒီအဘိုးကြီး ကြည့်မရတာကြာပြီမို့ အခွင့်အရေးရတုန်း စိတ်ထဲရှိသည့် အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဟေ့ကောင် ငါ့ကို မင်း ချစ်ဖို့ မလိုဘူး၊ ငါ့မှာ ချစ်ရမယ့်သူလေးရှိတယ်၊ ဟုတ်တယ်နော် ကြိုးကြာ"

အဘိုးကြီးကား ဆယ့်ခြောက်နှစ်ကလေးဟု ထင်နေသလားမသိ..ပြောပုံကိုက ခပ်ညာညာ၊ အဘွားကြီးကလည်း မွဲခြောက်ခြောက်နှင့် တွဲကျနေသော မျက်ရည်အိတ်တွေကိုမှ အားမနာ

မျက်စောင်းခပ်လဲ့လဲ့ထိုးပြီး နှုတ်ခမ်းက မချို့မချည်ပြီးကာ...

"အို..ရှင်နော် ကလေးရှေ့မှာ "

ခန့်လူ ရယ်ချင်တာမှ တအားပါပဲ၊ ဒီမျက်နှာပေးနဲ့ ဒီအသက်အရွယ် ကြီးတွေကို ဓာတ်ပုံတွေ တဖျတ်ဖျတ်ရိုက်ပြီး facebook ပေါ်တောင် တင်လိုက်ချင်သေး။

ဟင်္သာလည်း ခန့်လူလိုပင် ရယ်ချင်စိတ်ကို တင်းထားပုံရသည် ။ အကြည့်ချင်းဆုံပြီး မျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင့်တက်ကာ အကဲပိုနေကြသည် ဟူသော မျက်နှာပေးဖြင့် မွဲရယ်လေးရယ်ပြသည် ။

ခန့်လူလည်း ပြန်ရယ်ပြပြီး ပခုံးတစ်ချက် တွန့်ပြလိုက်သည် ။

မလွယ်ဘူးဆိုတဲ့ သဘော...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခန့်လူရင်ထဲမှာ ကျေနပ်နေတာကတော့.. ဟင်္သာကို ပြန်တွေ့ရလို့ ပါပဲ။

လူပျိုဘဝက မရေတွက်နိုင်အောင်ထားခဲ့သည့် ချစ်သူတွေထဲမှာ ဟင်္သာကိုတော့ ခုချိန်ထိ မကြာခဏ သတိရနေဆဲပါ။

*

အခန်း(၄)

"သမီးရှက်တယ် ဒယ်ဒီ၊ ဒီပတ်ဝန်းကျင် ဒီအသိုင်းအဝိုင်းတွေအလယ်မှာ သမီး ဘယ်လိုမျက်နှာပြရမလဲ၊ သမီးက ဒယ်ဒီသမီးမှ ဟုတ်ရဲ့လား ဒယ်ဒီရယ်"

အသက်ကိုးဆယ်အရွယ်ကြီးကျမှ နောက်ထပ်အိမ်ထောင်ပြုသည့် အလုပ်ဟာ ဘယ်လောက်အရပ်ဆိုး အကျဉ်းတန်လိုက်သလဲ၊ ဒါကို ခင်ရဲတိုက် ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။

"အေး..ညည်းက ငါနဲ့ ညည်းအမေရပြီး မွေးထားတာလေ၊ ငါ့မိန်းမပိုက်ကထွက်မှ တော့ ငါ့သမီးပေါ့"

"အဲဒါကိုရှက်တာဒယ်ဒီရဲ့ ၊ ဒယ်ဒီအရွယ်က ဘိုးဘွားရိပ်သာတို့ ၊ တရားရိပ်သာတို့လို နေရာမျိုးမှာ ပဲ ရှိသင့်တာလေ"

"တော်..တော်..ငါ့ကို တရားလာမချနဲ့ ၊ ငါက သေရင် နတ်ပြည်တက်ရမယ့်အလုပ် မလုပ်ဘူး"

"ဘုရားရေ ဒယ်ဒီဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ သူများ တွေက နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ဖို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ လုပ်ကြတယ်၊ တရားအားထုတ်ကြတယ်၊ ဒယ်ဒီက နိဗ္ဗာန်မရောက်ချင်ဘူးဆိုတော့ သူများကြားရင် ကဲ့ရဲ့ စရာတွေ ဖြစ်နေပါ့မယ် ဒယ်ဒီရယ်"

"ဖြစ်..ဖြစ်ပေါ့၊ အားလုံး ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ့်ဘဝကို တည်ဆောက်ကြ

တာ နိဗ္ဗာန်က လူ့ပြည်လောက် ပျော်စရာကောင်းမလားဟ၊ လူပြန်ဖြစ်မ
ကိုယ်စားချင်တဲ့ အစားအသောက်တွေကို စားခွင့်ရှိမယ်၊ ကိုယ်လုပ်ချင်
တာတွေကို လုပ်ခွင့်ရှိမယ်၊ ကိုယ်သွားချင်တာ သွားလို့ ရတယ်၊
နိဗ္ဗာန်မှာ အဲဒါတွေ အကုန်လုပ်နိုင်ဖို့ ချူးတစ်ပြားတောင်ရှိလား..ဟမ်.."

"ဗုဒ္ဓေါ.."

ဦးစိန်တိုက်၏ အယူအဆကြီးကို နားထောင်ပြီး ခင်ရဲတိုက် ဘုရား
တလိုက်၊ ဗုဒ္ဓေါတလိုက်နှင့် ကိုယ့်အဖေကို ပြတိုက်တောင် ပို့သင့်နေပြီ။

" ဒါပေမဲ့ ဒယ်ဒီရယ် အသက်ကိုးဆယ်မှ မိန်းမထပ်ယူတာတော့ လူ
ကြားလို့ မကောင်းပါဘူး၊ ဒယ်ဒီသူငယ်ချင်း ဦးဘထူးဆိုရင်လေ ရာသ
က်ပ န်တ ရားစ ခ န်း ဝင်သွားပြီ၊ သမီးသူငယ်ချင်း နုနုရဲ့
အဖေဆိုရင်လည်း ဘုန်းကြီးဝတ်သွားပြီ"

"အဲဒါ သူ့စိတ်နဲ့ သူ့ကိုယ်လေ၊ ငါ့စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်က ဒါမျိုးမှ ဝါသနာ
မပါတာ"

ဖခင်ဖြစ်သူ၏ စကားက ဂိတ်ဆုံးနေပြီမို့ ဘာမှ ထပ်ပြီးမပြောလို
တော့။

အသက်ကြီးမှ မိန်းမယူချင်သော အဖေဖြစ်သူကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်
မှာ မျက်နှာပူလည်း အဲဒီပူတဲ့ မျက်နှာကို ရေခဲပဲ ရိုက်ထားလိုက်တော့မ
ည်။ ဘာမှ ထပ်ပြီး မကန့်ကွက်တော့။

လက်ထပ်ပြီးလျှင်တော့ ဆံထုံးနောက်ယောင်ပါ လိုက်သာသွားပေ
တော့။ ကိုယ့်ဖခင် တစ်ယောက်တည်းတုန်းကတော့ ဖအေမို့၊ လိုလေ
သေးမရှိအောင် ဂရုစိုက်ပြုစုနိုင်သည် ။ ကျမ်းမာရေးမကောင်းလည်း ဘ
အကောင်းဆုံးသမားတော်နှင့် ပြပြီး ကုသနိုင်သည် ။

ခုတော့ အစီအစဉ်ပြောင်းသွားပြီ၊ ဒေါ်ကြိုးကြာနီဆိုတဲ့ အဘွားကြီး
လက်ထဲကို ကိုယ့်အဖေကို ဝကွက်အပ်လိုက်ပြီမို့ ဒယ်ဒီ ကိစ္စအဝဝကို ဒီ
အဘွားကြီးကိုသာ လွှဲပေးလိုက်တော့မည်။

ကဲ..မှတ်ကရော၊ ကံကြမ္မာကို ကိုယ်ကစီစဉ်ချင်ပေမယ့် စီစဉ်ခွင့်မှ မ
ရတာ၊ ဒီတော့လည်း ကံစီမံရာပေါ့။

အဓိကက ဒယ်ဒီ သက်လုံကောင်းပျံ့မလား။

*